

IV Premi d'innovació i bones pràctiques “Jean-Baptiste Montagne”

En aquesta quarta edició s'han rebut 22 treballs provinents de Catalunya, França, Grècia i Hongria. Gràcies a totes i a tots aquells que han volgut compartir els seus projectes a tota la Província. Els treballs premiats són els següents:

1r Premi	iGòtic, consell de participació infantil
	Centre Obert Compartir Associació Gabella, Barcelona

2n Premi	Playtime!
	Eloi Brufau - Mònica López - José María Buitrago Maristes Sants-Les Corts, Barcelona Maristes Girona Maristes Champagnat, Badalona

3r Premi	Jónak lenni jó (És bo ser bo)
	Lévay Edit - Mészárosné Nagy Angéla A Mi Házunk, Esztergom

3r Premi	Βλέπω – Κρίνω – Δρω – Αξιολογώ – Εορτάζω (Veure, jutjar, actuar, avaluar, celebrar)
	Δανάη Αναγνωστοπούλου - Γεώργιος Βούλγαρης - Αντωνία Ζαλώνη - Ελευθερία Ρούση - Άγγελα Σεστρίνη - Έλενα Τσιρίκου Lycée Léonin de Patissia, Atenes

Accèssit	¡Crash, boom, bang!
	Juanjo Martínez Puerta Maristes Valldemia, Mataró

Accèssit	Reutilitzem a l'escola
	Sergio Navarro Sánchez Escola Anna Ravell, Barcelona

Accèssit	Fem equip!
	M ^a Àngels Grau - Sara Marimon - Marta Grífol - Miquel García Maristes Champagnat, Badalona

Accèssit	El poble de les lletres
	Pere Pifarré Vidal
	Maristes Montserrat, Lleida

Accèssit	From heart to art
	Helena Beltrán Bernal
	Maristes Champagnat, Badalona

Accèssit	Mini-entreprise FRESHLY shirt
	Corinne Veslin - Nathalie Chadeuil – Jean-Paul Limarola
	St Joseph Les Maristes, Marseille

Accèssit	Un cabinet de curiosités
	Jeanne Barralon
	Les Maristes St Etienne

I Premi Germans Maine i Felip

Premi de projectes de pastoral amb infants i joves i de lleure educatiu marista

El “Premi Germans Maine i Felip” vol ser un **reconeixement als projectes de pastoral amb infants i joves i de lleure educatiu marista impulsats a les obres educatives i socials de la Província de L’Hermitage.**

Els germans Maine i Felip van viure a fons la missió marista de “Donar conèixer i estimar Jesucrist” tot encarnant els trets propis de l’estil marista d’educar els infants i joves: la presència, l’acompanyament, el bon humor, el servei, l’estima a Maria i la sensibilitat i la preferència pels més vulnerables.

El Maine i el Felip van ser germans apassionats per l’evangeli i per la vida i van saber comunicar aquesta passió als infants i joves. La seva bona intuïció i creativitat educativa i pastoral els va permetre ser evangelitzadors dels joves. Van saber fer proper l’estima del Déu de Jesús en moltes realitats que van compartir amb els infants i joves, especialment en l’estima de la natura i també en moltes altres oportunitats de trobada i de presència entre ells: estones de grup, campaments, pasqües, excursions, rutes, esbarjos, cursos...

Els treballs premiats en aquesta primera edició són els següents:

1r Premi	AJMACOR – Ciutat Vella
	Júlia Franch - Laura Ubiñana
	Centre Obert Compartir, Barcelona

Accèssit	Projecte solidari Cor Obert – Un circuit solidari per l’Aleix
	Anna Piña - Oscar Martín - Jorge Blasco
	Cor Obert Maristes Valldemia, Mataró

La protecció a la infància, una responsabilitat compartida

Un dels principis del món educatiu és garantir que als centres escolars es pugui assegurar el desenvolupament ple dels nens i joves en un ambient de total seguretat. En aquest sentit, la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) va organitzar el dimecres 25 de maig una sessió formativa sobre protecció a la infància, amb especial atenció a la prevenció d'abusos a menors.

A l'acte, que va tenir lloc al Seminari Conciliar de Barcelona, hi van intervenir entre altres Enric Puig, secretari general de la FECC, Jordi Miró, director general d'Atenció a la Família i a la Comunitat Educativa del Departament d'Ensenyament, i representats de diverses congregacions, que van posar l'accent en els sistemes de protecció de la infància que hi ha implantats en els centres que representaven.

Per part dels Maristes hi va intervenir **Raimon Novell**, coordinador de l'Equip de Protecció dels Infants de Maristes Catalunya i director del col·legi Maristes Sants-Les Corts de Barcelona. Les seves reflexions es van centrar en la conscienciació de la magnitud d'aquest problema social i, sobretot, en la **cultura de la prevenció**.

La Institució Marista té un protocol propi, que es va començar a gestar el 2011, i que ja s'està implantant a tots els centres. Per difondre l'essència d'aquest protocol, s'ha posat en marxa la campanya "Trenca el silenci", amb un doble objectiu: informar sobre els mecanismes de denúncia i començar un procés de sensibilització entre diversos col·lectius per treballar la prevenció.

Raimon Novell

Coordinador per a la protecció dels infants de Maristes Catalunya i director del col·legi Maristes Sants-Les Corts

Per què s'insisteix a "Trencar el silenci"? Quins són els elements, els mecanismes, que "imposen" el silenci?

Insistim a "Trencar el silenci", de la mateixa manera que ho fa la campanya del Consell d'Europa, perquè creiem que la manera de desactivar una possible situació de risc d'abús, o quan malauradament ja s'ha produït aquest abús, és a través de la paraula que comunica el problema i que fa que altres persones puguin intervenir-hi i evitar o aturar aquest problema.

L'agressor viu emparat en el silenci i el secret del que fa o vol fer; un cop la víctima parla es destrueix el seu espai d'impunitat i de poder. Els mecanismes que un assetjador o un abusador fan servir per generar el silenci, i si poden, per perpetuar-lo, són múltiples. Crear un clima de confiança amb la víctima, generar un espai de secrets, fer sentir la víctima com algú que ha estat escollit, inclús intentar convèncer-la que

el que està fent és el correcte. Quan aquest tipus d'estratègia no funciona, amenaça amb arguments referits a la falsedat: que ningú no creurà la víctima, a la vergonya que haurà de passar la víctima o la seva família, que diran els amics o el seu entorn més proper... En definitiva, a culpabilitzar-la.

D'una manera o d'una altra, el que vol un agressor és mantenir alguna forma de poder i control sobre la víctima i per això necessita aïllar-la i que se senti sola amb el seu problema. Quan la persona assetjada parla, la paraula es converteix o en una barrera infranquejable per a l'assetjador o també en el principi de la solució o de la guarició de la víctima. Cal trencar el silenci.

En el terreny de l'abús sexual... Què volem dir quan parlem d'apoderar els alumnes?

Primer de tot volem dir que els alumnes, els joves i els adolescents, són **subjectes** de dret i no solament **objectes** de dret. Ells són els qui tenen el dret i l'han de poder reivindicar i exigir. Ells són els protagonistes de la seva història vital, són els sobirans de la seva vida i, també, del seu cos. Per aquesta mateixa raó, sense defugir la responsabilitat que podem tenir com a institució amb totes les mesures preventives i de protecció que es puguin implementar, hem de tenir molt clar que són precisament **ells** qui tenen la primera paraula, són ells qui poden denunciar una relació ambigua, sospitosa, o que es troba ja en una zona de risc i que posa en perill la seva integritat moral o física.

Els educadors, les institucions educatives, els organismes estatals, hem de ser proactius en la prevenció i la promoció dels drets dels joves i els infants, però també ho hem de fer en educar apoderant els joves perquè puguin dir NO, perquè puguin defensar ells en primera instància els seus drets, i després perquè puguin demanar ajuda, perquè nosaltres els acompanyem i vetllem per ells. És evident que aquest apoderament no és fàcil, sobretot si pensem que els assetjaments i abusos poden passar en totes les edats i en contextos on existeix una asimetria molt gran entre l'agressor i la víctima, on la situació de dominació de l'agressor pot resultar aclaparadora. No podem obviar que, en la majoria dels casos d'abusos, l'autor del delictes és algú que la víctima coneix i en qui té confiança. Però hi ha estratègies molt simples que pot oferir als nens i joves, eines de poder per respondre efectivament a un assetjador o abusador. I nosaltres hem d'estar atents a qualsevol resposta de les possibles víctimes o del seu crit d'auxili.

Quines actituds cal aprofundir entre pares i educadors per treballar la prevenció de l'abús sexual de manera proactiva?

Actitud de col·laboració, d'escolta i de formació continuada. Atenent al principi segons el qual els alumnes són els protagonistes i els subjectes de drets, la qüestió seria: què hem de fer els educadors i els pares per donar sempre una resposta adequada a una demanda o un símptoma que ens indiqui que alguna cosa està passant als nostres alumnes o fills? Això passa per la confiança entre col·legi i família, passa per trobar formacions adequades per als professionals i orientacions que els pares puguin seguir i contrastar amb els professionals. Passa per poder establir espais d'un diàleg franc tant entre educadors i famílies com especialment amb els nostres alumnes i fills.

Quins elements del projecte educatiu marista es posen especialment de relleu en aquest treball de prevenció de l'abús sexual?

Marcel·lí Champagnat va apuntar, des de la seva afectuosa i atenta manera de viure la seva carismàtica vocació, que un nen és un "liri que creix entre espines". Avui, des de cadascuna de les nostres vocacions personals com educadors maristes, estem convidats a treballar per donar la millor educació integral als nostres alumnes, desenvolupant totes les dimensions de la persona que possibilitin el seu creixement cognitiu, social i espiritual, atenent als processos afectius i transcendents, formant-lo en valors.

Des del nostre estil, des de la nostra manera de fer i d'actuar, la nostra resposta, en un món d'espines, és treballar per la promoció de tots els drets dels infants i joves, per ajudar a fer dels nostres alumnes persones bones, bons ciutadans i bons cristians, i per fer-ho volem ajudar-los a fer valer tot els seu potencial, la seva diversitat, la seva identitat i la seva integritat emocional i física. Per això, nosaltres avui volem respondre activament per fer homes i dones que s'hagin pogut desenvolupar en un medi afectiu i educatiu, ètic i moral.

Apoderament, trencar el silenci, drets, atrevir-se a parlar, prevenir, sensibilitzar... Són paraules carregades de contingut que ens recorden que entre famílies, educadors i societat en general tenim una responsabilitat compartida. Pel que fa als educadors maristes, hi ha un ferm compromís a prevenir qualsevol situació d'abús o maltractament que vulneri els drets fonamentals dels nens i joves que s'atenen en qualsevol obra educativa.

L'educador que no estima els infants no serveix per educar, que es el mateix que dir que educar és un acte d'amor ja que, fonamentalment, "l'educació és sobretot obra del cor". Estimar és respectar i fer tot el que estigui a les nostres mans perquè els nostres infants i joves siguin respectats i es facin respectar.

humana i més justa. En aquest sentit, l'estil educatiu marista, mantenint la seva singularitat, mostra una clara vessant universalista de l'ètica i dels drets de tota persona. La resposta marista és, en aquest cas, com la resposta cristiana, com la resposta de tot aquell que creu en els drets universals; és una resposta decidida i franca pel respecte als drets inalienables de tot ésser humà.

Educar bons ciutadans és afavorir la transformació de la societat per aconseguir que esdevingui més

En aquest sentit, des de l'Equip d'Educació de la Fundació Champagnat, en col·laboració amb educadors de tots els centres maristes de Catalunya, s'han elaborat uns materials per poder treballar les tasques de prevenció i actuació amb els alumnes. Adaptats a cada etapa educativa i, per tant, al moment maduratiu dels infants i joves.

Marta Portas i Xavier Alacid

Membres de l'Equip d'Educació de la Fundació Champagnat

Quins objectius es persegueixen a curt i a mitjà termini amb aquest projecte?

A curt termini, el projecte de prevenció persegueix un doble objectiu: per una banda, **sensibilitzar** tota la comunitat educativa sobre l'abús sexual dels infants i joves i, per una altra, **informar** sobre els mecanismes que existeixen actualment a les obres educatives per a la detecció, intervenció i denúncia d'aquest tipus de situacions.

A llarg termini, i dins del Pla d'Acció Tutorial de les nostres escoles, volem assegurar sistemàticament espais i moments de diàleg i reflexió específics per tractar els abusos sexuals de forma clara i explícita. A nivell general, la nostra intenció amb aquest projecte és oferir eines per **apoderar** els alumnes, ajudant-los a prendre decisions relatives a la seva pròpia seguretat a fi i efecte que puguin protegir-se i sàpiguen a qui i on han de demanar ajuda si convé.

Amb el desenvolupament d'aquest projecte volem que els nostres infants i joves aprenguin a:

- Valorar el seu propi cos i conèixer quins són els seus drets.
- Conèixer els límits personals i el dret a rebutjar contactes no desitjats.
- Identificar els senyals d'alarma, reconèixer conductes potencialment abusives i analitzar-les críticament.
- Ser capaços de diferenciar els secrets que cal guardar dels que no.
- Utilitzar models de resposta senzills davant una forma de contacte o exhibició no apropiada o desagradable.
- Saber que no sempre es pot evitar l'abús, però que cal demanar ajuda per tal que no es repeteixi.
- Evitar la culpabilitat i el silenci si es troben davant d'un possible cas d'abús sexual.
- Saber i entendre que per solucionar els problemes personals sovint cal demanar ajut a persones adultes de confiança.
- Manifestar una actitud positiva en les interrelacions afectives amb els altres.
- Conèixer i saber utilitzar les eines per informar i denunciar qualsevol situació d'abús sexual en què es pugui trobar.

En definitiva, no només es tracta d'informar els alumnes perquè se sentin més segurs, sinó de millorar les habilitats i competències socials i emocionals dels infants i joves, des de la pràctica i l'assaig conductual, per fer front a una possible situació d'abús o, si és produeix el cas, denunciar-lo.

Què poden aportar els educadors maristes al treball per a la prevenció de l'abús sexual?

La **participació** activa dels educadors de les nostres escoles és fonamental i determinant perquè el desenvolupament del projecte de prevenció de l'abús sexual tingui èxit. Com a educadors maristes volem que els infants i joves es desenvolupin com a persones, en totes les seves dimensions (cognitives, afectives, espirituals, socials...) en ambients segurs en qualsevol dels àmbits de la vida.

Per aquest motiu, ens **comprometem** amb la prevenció i denúncia de qualsevol situació d'abús o maltractament, que vulneri els drets fonamentals dels infants i joves que estan a càrrec nostre, per tal de protegir-los quan sigui necessari i dotar-los d'eines perquè puguin fer front a situacions que atemptin contra la seva integritat física i/o psicològica.

Els trets d'identitat i els valors que ens defineixen com a persones i educadors maristes determinen les nostres actituds i comportaments i guien la nostra tasca al voltant de la prevenció de l'abús sexual. En aquest sentit, algunes de les línies d'actuació que seguim per reduir la vulnerabilitat dels nostres infants i joves són:

- Des de la **presència** ens fem propers als infants i els joves, dins i fora de l'aula, per generar espais de confiança i seguretat, que facilitin el diàleg i la comunicació al voltant d'aquest tema.
- Des de l'**acollida** i l'**escolta activa** donem suport als infants i joves que han patit una situació d'abús i donem resposta a la confiança que ens han atorgat quan ens expliquen el que els passa.
- Estem **atents** davant de possibles indicis o constatacions i posem en coneixement dels serveis especialitzats els fets, ajudant i protegint l'infant i jove en situació de risc.

Què es vol dir quan es parla de “límits sans” i com es poden treballar amb els alumnes?

Els ambients sans i segurs són aquells que ajuden a cultivar i mantenir en els nostres infants i joves una bona autoestima i els permeten créixer com a persones, lliures de coerció, discriminació i violència. En el moment en què els nostres alumnes viuen situacions i relacions afectives que els fan sentir malament, incòmodes o els produeixen angoixa podem considerar que s’han traspassat aquests límits.

Per ajudar els infants i joves a discriminar entre aproximacions abusives i mostres habituals d’afecte que es poden considerar innòcues, el programa preveu diferents possibilitats, cadascuna adaptada a l’edat i l’etapa evolutiva dels alumnes. Amb els més petits, es treballen aspectes relacionats amb la figura corporal, distingint les **parts públiques** (les que estan a la vista sempre) de les **privades** o **íntimes** (les que habitualment estan cobertes per la roba interior o banyador). I es destaca la importància de cuidar-les, respectar-les i evitar que qualsevol altre les toqui sense permís.

Amb els alumnes més grans, es presenten diferents situacions de la vida quotidiana, unes agradables, altres desagradables o molestes i d’altres dubtoses, en les quals s’estableix algun tipus de contacte físic o relació afectiva entre dues o més persones. A partir d’aquí, se’ls demana que identifiquin quines d’aquestes situacions poden considerar-se abusives i que trobin models de resposta adequats.

De quina manera aquest projecte pot ajudar els alumnes a prendre consciència del dret a la seva intimitat i a la seva dignitat?

El nostre projecte de prevenció de l’abús sexual no es desenvolupa sense connexions ni de forma aïllada. Aquest projecte té un doble marc de referència que impregna els continguts educatius a treballar i que li serveixen de bastida. D’una banda, l’educació afectiva i sexual i, de l’altra, el dels drets dels Infants.

D’acord amb la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l’Infant, el nostre projecte reconeix els infants i joves com a subjectes de drets, és a dir, com a persones capaces d’aportar a la societat i defensar els seus drets i no només com a objectes que cal protegir.

Des del primer moment, destaquem la idea que el seu cos és seu i els pertany i que ningú té dret a tocar-lo si ells no volen. Ajudem els infants i joves a establir límits clars sobre el que són les parts íntimes del cos i, per tant, han de ser respectades. D’altra banda, els casos i situacions d’abús sexual que es plantegen atempten directament contra la dignitat de les persones que els pateixen i són objecte d’anàlisi i discussió compartida.

En definitiva, tractem que els nostres alumnes gaudeixin d’una vida plena i digna que els permeti valer-se per si mateixos.

Itinerari de concreció del Document marc de la Pastoral Vocacional de la Província L'Hermitage 'Es posà a caminar amb ells'

G. Ramon Rúbies

Al llarg del trienni, el secretariat de missió ha pres com a un dels eixos prioritaris d'animació la pastoral vocacional i la concreció i aplicació del document marc de la Pastoral Vocacional de la Província "Es posà a caminar amb ells".

A part d'altres iniciatives que s'han tirat endavant hi havia la necessitat de dissenyar una guia per a l'elaboració d'una guia o itinerari de concreció del document a nivell de província. Amb aquesta inquietud, el secretariat de missió-pastoral, en les tres trobades que ha tingut aquest curs ha treballat en l'elaboració d'aquesta guia de concreció perquè es pugui desenvolupar al llarg del proper trienni.

Aquest treball s'ha dut a terme en tres fases:

1. **Fase de diagnosi i reflexió** a partir d'una eina elaborada pel mateix secretariat. Aquesta eina estava estructurada a partir dels sis eixos essencials del document () i convidava a observar la realitat de la província i dels països a partir d'aquests eixos i preveure accions concretes en relació a cadascun dels sis àmbits. Els responsables de dur a terme aquesta diagnosi i reflexió han estat els equips de coordinació i pastoral dels diferents països.

2. **Buidatge de la diagnosi i identificació dels elements fonamentals a potenciar a cada país i a nivell de província.** A partir del buidatge de la diagnosi es van identificar els elements fonamentals a potenciar en cadascun dels sis eixos. Aquest buidatge va tornar als equips de coordinació i pastoral dels diferents països.

3. **Elaboració de la guia-itinerari de concreció del document.** En la tercera fase, a partir dels ressons dels equips de coordinació i pastoral dels diferents països s'estableix la guia de concreció del document a nivell de país i a nivell de província.

La guia o itinerari de concreció queda establert a partir de tres eixos comuns a desenvolupar a nivell de província: l'educació de la interioritat/intel·ligència emocional, l'acompanyament, i la solidaritat. Aquests eixos tenen en comú una sèrie d'aspectes transversals: la identitat marista, la formació, l'evangelització, la vocació i la pastoral juvenil marista.

1. Educació de la interioritat - Intel·ligència emocional

Per aquest eix, es preveu la creació d'un equip de treball, amb persones dels diferents països, que pugui desenvolupar-lo amb una primera fase de reflexió i formació. Posteriorment, aquest equip proposarà una formació amb més profunditat per a diferents persones que en l'àmbit local podran animar aquest eix.

Finalment, caldrà elaborar un procés sobre el treball de la interioritat i la intel·ligència emocional en les diferents edats i adaptada a la realitat de cada país. Caldrà incloure en la reflexió i la formació sobre aquest eix la relació amb l'àmbit vocacional i la connexió amb els valors maristes.

2. Acompanyament

Es distingeixen tres tipus d'acompanyament:

1. L'acompanyament pastoral, evangelitzador i marista de les persones i les obres.
2. El seguiment i acompanyament tutorial dels alumnes, que queda per a la concreció a cada país segons la seva realitat.
3. L'acompanyament personal vinculat a procés de maduració i discerniment vocacional (de laic/a i de germà)

La proposta de treball sobre aquest és eix és el següent:

- Analitzar la realitat i les condicions de dur a terme l'acompanyament a les escoles i a les diferents realitats pastorals de cada país.
- Formació provincial (sobretot en relació al primer aspecte de l'acompanyament)
- Elaborar un pla/procés per a facilitar estructures en les que es pugui donar l'acompanyament (a nivell de país i a nivell local).

3. Solidaritat

En aquest eix la reflexió que s'ha dut a terme és la de poder disposar d'una **xarxa provincial de solidaritat** que pugui afavorir el treball educatiu i pastoral de la solidaritat en els diferents països de la província i que pugui coordinar i donar suport a totes les iniciatives solidàries que es duen a terme a la província en diferents àmbits. En aquest sentit el secretariat de missió ha establert un pla de treball per arribar a concretar aquesta xarxa provincial al llarg del proper trienni.

Esperem que aquest treball sigui d'ajut per continuar desvetllant inquietuds en el cor dels infants i joves a fi de continuar fent viu avui el somni de Marcel·lí Champagnat. Som conscients que l'Esperit Sant és l'artífex de tota vocació. A nosaltres ens toca desvetllar i acompanyar, des del testimoni senzill, a l'estil de Maria de Natzaret. El testimoni de vida viscut amb felicitat des de la senzillesa, la fraternitat i el compromís és un mitjà essencial que fa suscitar preguntes de fons en els infants i joves per viure amb plenitud la seva vida. Juntament amb aquest testimoni, necessitem també convidar personalment, des de la llibertat de cadascú, a donar resposta a aquestes preguntes viscudes com a crida de Déu, especialment com a maristes, laics o germans.

Xarxa provincial de solidaritat

Àngel Domingo

Delegat SED – Catalunya

Des de l'opció marista i seguint la intuïció de Marcel·lí Champagnat: “formar bons cristians i bons ciutadans” **volem educar persones que es comprometin amb el projecte de Jesús, i per tant, siguin capaces de conèixer i analitzar críticament la realitat fent-se subjectes responsables i solidaris amb la comunitat propera i llunyana.**

Els valors de la solidaritat i el compromís són inherents al gran projecte de Jesús de Natzaret: El Regne de Déu. L'opció per la transformació de les estructures injustes en un nou món on totes les persones puguin viure en dignitat.

Entenem la solidaritat com quelcom transformador, que sorgeix de la trobada des de diferents perspectives amb el món de l'exclusió (persones que han estat ferides en la seva dignitat) i el resultat no sigui la indiferència, sinó que es pugui iniciar en les persones un procés pedagògic on la solidaritat s'entengui com un principi ètic, capaç d'incorporar l'anàlisi de les causes i els contextos, exercir accions, transformar i provocar canvis en la manera de pensar i viure, en la mesura en que la solidaritat adquireix un valor significatiu en la pròpia escala de valors.

Així doncs, **generar processos educatius on el valor de la solidaritat tal i com nosaltres l'entendem hi sigui integrat, permet distingir els centres educatius com a testimonis de l'acollida Regne de Déu.** Els plans de voluntariat, el projectes d'Aprenentatge i Servei, el conjunt d'accions de solidaritat, defensa i promoció dels drets dels infants com elements integrats dins del projecte educatiu de centre donen valor afegit i poden ser aliats en la introducció de metodologies educatives innovadores.

Fidels a la nostra missió d'evangelitzar a través de l'educació i amb l'objectiu d'ajudar els alumnes a harmonitzar fe, cultura i vida, cerquem maneres explícites d'alimentar la seva pròpia fe personal i el seu compromís social.

Missió educativa marista

Entenem que donar oportunitat a poder generar aquest tipus de processos és **donar oportunitat a viure experiències significatives a les persones, experiències que passin pel cor.** La solidaritat és un valor evangèlic universal, la seva capacitat de transformació no té límits. És per això que engegarem el projecte de creació de la Xarxa Provincial de Solidaritat. A través d'aquest projecte s'intentarà donar oportunitat a l'experiència solidària, a nivell local, provincial i internacional.

participem de la missió marista tinguem la oportunitat de promocionar o gaudir experiències de solidaritat, ja sigui dins del propi país, en algun altre lloc de la província o en qualsevol altre lloc del món.

És per aquest motiu que el projecte vol promoure la solidaritat a tota la província, donant les eines necessàries perquè totes les persones que

És la crida a no restar indiferents, a sortir de la zona de confort, a promoure les dinàmiques "inter" (internacionals, interculturals, intercongregacionals...), a ser maristes de cor universal.

Formació "Líders maristes per a la missió"

Organitzada per l'Equip de Missió de la 'Conferència Europea Marista' (CEM). En la primera edició (d'octubre de 2014 a abril de 2016) han participat 4 persones de la nostra província:

Christophe Schietse

Director de l'Associació Marcel·lí Champagnat (AMC)

Del 4 al 8 d'abril va tenir lloc, a la Casa general de Roma, l'última sessió de la primera promoció de la formació dels futurs líders de la missió marista a Europa. Deixant de banda el fet que aquesta sessió clausurava un recorregut repartit en dos anys, i construït al voltant de tres setmanes de formació i de dues setmanes d'observació, ens podem preguntar sobre **el tipus de lideratge i el tipus de líders que necessita l'Europa marista per als propers anys.**

L'interès pel carisma de Champagnat i la missió educativa marista, o bé la disponibilitat, són condicions prèvies evidents, però no suficients. **El lideratge marista necessita voler construir el sentiment de pertinença continental anant més enllà del marc habitual de la Província, per tal de sentir-se membre del cos global que és l'Institut.**

Això suposa imaginar el que podríem viure i construir junts, en el camp de la missió, tenint cura de respectar les diferències culturals i el ritme de cadascuna de les realitats que constitueixen l'Europa marista. Els futurs líders maristes hauran de ser oberts i creatius, sense por de deixar-se regirar o sorprendre, capaços de replantejar les coses i de no imposar una manera de funcionar als altres, sota pretext que els és habitual. Al mateix temps, aquests futurs líders hauran de ser oberts a les diverses realitats de la missió marista en el món, relacionats amb les instàncies de les altres regions i en coherència amb les orientacions de l'Institut.

G. Mateos Levantinos

President del Consell de la Missió Marista de Grècia (Σ.Μ.Α.ΕΛ)

Durant aquests dos anys de formació per al lideratge, he experimentat més profundament la riquesa i la varietat de l'Europa marista. M'he sentit especialment interessat i feliç de col·laborar amb altres laics i germans.

He conegut la riquesa i l'organització de les altres Províncies, gràcies als intercanvis i a les realitats de vida de cadascú. L'espiritualitat del nostre Institut ha estat presentada d'una manera diferent i molt enriquidora. La relectura dels diferents esdeveniments m'ha proporcionat eines de reflexió i m'ha fet créixer en la confiança envers els altres; crec que avui puc encarar millor els problemes d'una manera més global. Al mateix temps, el fet de conèixer de prop una obra social d'una altra província i la comunitat de germans m'ha permès viure i aprofundir altres realitats menys conegudes.

Desitjo, naturalment, que l'experiència viscuda, sobretot a Roma, sigui valorada encara més, així com l'espiritualitat viscuda a l'Hermitage.

G. Pau Tristany

President del MISZ

Quina visió t'ha donat aquesta formació de la realitat de la missió marista a Europa avui?

Quan un comença una formació moltes vegades es pensa en tot allò que es podrà aprendre intel·lectualment. No em podia imaginar que unes de les coses més valuoses amb les que em vaig trobar no van ser el contingut rebut, sinó el mateix grup de participants. En ser un grup internacional, sense una llengua comuna, però que viu un mateix esperit i una mateixa fe vam trobar ràpidament el nostre lloc.

La formació i la convivència amb el grup m'ha donat una visió oberta, valuosa i esperançadora de la realitat marista a Europa, especialment pel coneixement que hem tingut de les diferents realitats, ja sigui en l'obra social que on vam estar una setmana, en les cases provincials, o els diferents centres que hem pogut visitar. Després dels dos anys de formació penso en l'Europa marista com en la meva família, ja no en estrangers que també es diuen maristes, sinó en germans i germanes amb els que em trobo en una comunitat plena de carisma i missió.

Llorenç Claramunt

Director de la Fundació Champagnat (Catalunya)

El curs passat, i l'actual he format part del grup de participants en el curs de formació de líders maristes amb altres companys de les províncies maristes d'Europa. Durant les cinc setmanes de formació del curs, i utilitzant les paraules del Germà Emili, "hem experimentat la bonica sensació de saber que les nostres petites històries connecten amb una història més gran".

La petita història comença compartint vida amb la comunitat marista de Ponferrada, a Castella i Lleó. He de donar les gràcies per

l'acollida de la comunitat, per l'experiència comunitària (em vaig sentir com un més), i per l'experiència de missió en l'obra social " Centro juvenil Urogallo ".

Més tard tots els participants hem pogut gaudir d'una segona setmana plena d'espiritualitat. Hem connectat el nostre interior, la nostra fe i els nostres somnis amb el somni del pare Champagnat i dels nostres primers germans. Quina pau i vida interior ens ha donat L'Hermitage!

La tercera setmana ha estat de formació a Alcalá. Se'ns ha format amb eines i recursos de diferents àmbits que ens permetran millorar la nostra tasca al servei de la missió.

Coneixem més o menys bé l'organització de la nostra província, però... i les altres? L'organització n'és la mateixa? Hem après que, tot i que les estructures organitzatives no són idèntiques, totes les províncies donem molt bona resposta a la missió. I que és força interessant poder contrastar i aprendre d'altres realitats provincials.

I, finalment, el camí ens ha portat a Roma, no podia ser d'una altra manera, on tots els participants del curs hem connectat amb **una història més gran** que ha permès conèixer la realitat de l'Institut avui i la seva aposta de futur.

"Missió evangelitzadora marista" Una formació amb colors de la Província 2ª edició

Catherine Jeannin

Notre-Dame des Victoires – St Pourçain-sur-Sioule

Vint i nou persones compromeses en la missió marista s'han anat reunint durant dos anys per tal de seguir una formació proposta per la "Tutelle" marista: "La missió marista evangelitzadora"; disset venien de Catalunya, quatre de Gràcia, quatre d'Hongria i quatre de França.

Primerament a les Avellanes, del 9 al 13 de novembre de 2015; seguidament un temps d'immersió en un medi educatiu marista, i finalment una setmana a Notre-Dame de l'Hermitage, del 25 al 29 d'abril de 2016.

Un contingut molt enriquidor. En primer lloc una reflexió sobre les bases de la nostra missió entre els joves: conèixer la societat, els joves i l'Església, conèixer-se a si mateix, aprofundir les nostres pròpies arrels, cristianes i maristes, després viure experiències d'interioritat i de pregària i, finalment, tornar als nostres llocs de vida enriquits amb tot el que hem rebut.

Per la meua part, he descobert amb felicitat i sorpresa la diversitat de les obres educatives maristes, que no es limiten als centres educatius, sinó que abasten també "obres socials", veritable presència del Crist al cor de les nostres ciutats, que acullen nois i noies que viuen a les perifèries de les nostres zones de confort – no és un ressò, això, de les exhortacions del nostre Papa Francesc? A Lleida vam visitar alguns centres on germans i laics es comprometen a viure i sostenir els més pobres, ajudant-los a fer els deures, acompanyant llargament les famílies, per tal que el jove progressi vers el futur, dignament. A Hongria, a Grècia, els mateixos esforços, temps donat i sobre tot fe, convicció, en aquestes "gotes d'aigua" vessades segons les necessitats dels joves. Admirable!

Ningú no pot donar la plena mesura del seu valor sense pouar a les arrels del propi ésser i del nostre "ésser marista". Tornar a les pròpies fonts va ser una gran felicitat: caminar rere les petjades de Marcel·lí Champagnat pels camins de Rosey, de Marllhes, de La Valla, reviure la promesa de Fourvière i unir-se intensament a la primera comunitat, transformant la pedra dura de l'Hermitage et terra fèrtil d'educació i do de si mateix! A partir del 23 de juliol de 1816 en què quatre germans, al voltant de Marcel·lí, van dedicar la seva vida a la fundació de la família marista, joves de tot el món es beneficien de l'atenció, la competència, la instrucció dels Germans Maristes i també dels laics que es comprometen igualment a esdevenir "sembradors d'amor".

En aquesta formació, he "retrobat" Maria-educadora i he unit la meua missió al carisma de Marcel·lí Champagnat. La pobresa ha canviat de rostre, però ens els nostres centres educatius, a França o en altres llocs, demana atenció, escolta, humilitat, justesa. I a l'exemple de Marcel·lí i dels seus primers germans, només es pot viure aquesta tasca en "comunitat".

Tornant a casa, expresso un somni: despertar-nos, com adults, a la interioritat, per tal de descobrir les nostres riqueses i participar de l'obra del nostre Creador: esdevenir dia rere dia fills de la llum i de la pau, co-creadors de Vida i Esperança!

Que en va ser, de bo, veure tots aquests rostres, la nostra família allargada, bella i innovadora! Compartir una mica de la seva història, meravellar-se de les audàcies, tornar a casa amb aquest lligam invisible que va més enllà de les fronteres, amb un cor que, avui encara, continua vibrant en nom de l'Amor!

Gràcies a tots els qui ens han acompanyat durant aquest temps amb la passió de transmetre; gràcies per la riquesa de les propostes i les aportacions. I gràcies a Josep per la traducció!

"Del cor cap a les perifèries"

Un mandala per explicar un camí, una esperança

Catherine Jeannin

Francesc Codorniu

Maristes La Immaculada – Barcelona

Quan, a final de curs passat, es proposà entre l'Equip Directiu la Formació Provincial sobre la missió evangelitzadora marista, semblava que les boles del bombo ja estaven repartides. També, està clar que la primera edició, ja havia deixat un bon regust entre els participants del nostre centre. Així, doncs, no hi havia excuses.

Novembre, febrer i abril. Dues setmanes i mitja lluny del Col·legi, amb els inconvenients i les mandres que pot comportar, però al final de tot el procés formatiu ho compensa tot. No es poden descriure continguts per no espatllar posteriors processos perquè val la pena continuar aquets punts de trobada. Foren dies per treballar el projecte, amb gent de tota la província de l'Hermitage (Catalunya, França, Hongria i Grècia), de com fem arribar aquell somni de Marcel·lí als nostres infants i joves de les obres educatives i socials.

Foren dies per conèixer les nostres obres, compartir amb els germans de diferents comunitats i resseguir els camins pels quals Marcel·lí buscava els joves amb qui poder treballar uns valors, un missatge, l'Evangeli i una il·lusió.

En un món canviant, mestres, monitors, germans... estem cridats a seguir aquell somni que va començar ara farà dos-cents anys i que, com durant aquests dies, nosaltres hem estat testimonis de què, escampats pels 4 vents, hi ha persones que hi treballen per seguir somiant.

Per cert, el curs... un regal! Gràcies a tothom!

Mészáros Nagy Angéla

A Mi Házunk – Esztergom

Del 25 al 29 d'abril va continuar la formació provincial d'evangelització marista. Durant aquesta setmana vam continuar aprofundint la nostra relació amb els companys maristes i els germans que portaven el curs. Vam viure una experiència que marca el nostre camí com a maristes. En recórrer els llocs on va viure Marcel·lí, vam poder trobar-nos amb els seus pensaments, la seva espiritualitat i el seu treball evangelitzador.

Ens sentim seguidors de Marcel·lí, i hereus de la seva espiritualitat en seguir els seus ensenyaments: amb l'exemple, estima, fe, respecte, i comunió mirem d'acompanyar els infants i joves en el camí de la felicitat.

Durant tota la formació l'ambient va reflectir l'amor, ens va reforçar la nostra vocació, de la qual la base és el sentiment de comunitat, la solidaritat i el compromís. Es va enfortir la nostra fe i la nostra missió en

conèixer el que feien els nostres companys de curs amb un pensament, actuació i servei similar al que fem nosaltres a Hongria.

MarcelÍ viu al nostre cor... i en els cors dels nens i joves que eduquem.

Amalia Skoura

Lycée Léonin de Patissia - Atenes

Durant aquest hivern 2015-2016, la Província l'Hermitage ha organitzar una sèrie de sessions de formació sobre la missió evangelitzadora marista. Grècia va estar representada per quatre professors: Amalia Skoura i Ioanna Palamari del "Lycée Léonin" de Patissia, Angeliki Xenikou i Maria Printezi del "Lycée Léonin" de Nea Smyrni.

Aquesta formació s'ha realitzat en tres etapes: del 9 al 13 de novembre, en els espais acollidors del monestir històric de les Avellanes, a Catalunya; el febrer de 2016, sota la forma de testimoniatge, en el Centre Social Marista "Cor sense fronteres" d'Acharnès, a Àtica, i finalment, del 25 al 29 d'abril de 2016, a la casa pairal dels germans a Notre-Dame de l'Hermitage.

La fatiga del viatge s'oblidava molt aviat davant l'admiració pel descobriment del marc de verdura de les Avellanes i, naturalment, de l'Hermitage. Aquests dies van ser un ocasió de conèixer-se i viure una experiència única per als germans i els laics que venien d'Hongria, França, Catalunya i Grècia.

Professors maristes i treballadors en els projectes educatius i socials dels països de la Província es van reunir en grups de treball. Els dies es van dedicar a qüestions relacionades amb la realitat social contemporània, amb el rostre de l'Església, la missió pastoral, el futur de l'educació cristiana, les dificultats i reptes amb què es troba la missió marista, així com amb les experiències compartides.

El treball comú a les Avellanes i a N.D. de l'Hermitage va comprendre tallers d'introspecció, presentacions, activitats experièncials, de reflexió personal i de treball en grup, a fi de difondre les experiències personals i el desenvolupament del caràcter internacional i multicultural de la Província. Es va veure ben aviat que les diferents realitats viscudes per cadascú de nosaltres no eren un obstacle, sinó una vertadera riquesa per al carisma marista que uneix íntimament persones amb la mateixa visió per als infants i en particular per als joves "Montagne" d'avui.

Les dies passats a N.D. de l'Hermitage, el bressol de la pedagogia marista –encara que no fos la primera vegada per mi– són un esdeveniment inoblidable. He descobert el petit miracle que amaga la paraula "marista". Senzillesa alimentada per una fe profunda. Estic molt contenta d'haver pogut participar d'aquesta formació i d'haver caminat rere les petjades del P. Champagnat.

La casa amagada en la petita vall m'ha impressionat molt i he quedat encantada de tota la regió. Le Rosey, Marlies, Le Palais, La Valla, i Lyon-Fourvière ens han situat rere les petjades del fundador, ens han donat una dimensió simbòlica, han contribuït a cultivar la nostra introspecció, a adonar-nos de la vitalitat del regal marista i a enfortir la nostra voluntat d'ajudar els infants i els joves que eduquem cada dia a descobrir les seves aspiracions per tal de facilitar-los la seva orientació escolar i professional. Els germans i els companys eren amables i sempre somrients. Va ser un autèntic enriquiment espiritual. Gràcies als germans per l'acollida senzilla i molt càlida alhora.